



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: A. K.

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2019, č. j. MPSV-2019/61217-421/1, ve věci vyřazení z evidence úřadu práce,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2019 č. j. MPSV-2019/61217-421/1 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ostravě ze dne 6. 3. 2019, č. j. KAD-490/2019-ZPSOT1, kterým byl žalobce podle ust. § 30 odst. 1 písm. b) bod 3 a odst. 3 zákona č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o zaměstnanosti“), vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání.
2. Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasí. V žalobě uvedl, že úřad práce rozhodl o jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání s odůvodněním, že dne 5. 2. 2019 bez vážných důvodů nesplnil povinnost podle ust. § 27 odst. 3 zákona o zaměstnanosti tím, že v tento den, kdy absolvoval neočekávané vyšetření ve zdravotnickém zařízení, neoznámil úřadu práce, že není schopen plnit své povinnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu vyšetření. Pro nesplnění oznamovací povinnosti však měl nepředvídatelný zvláštní důvod.
3. Žalobce podrobně rozvedl, že vyšetření plic absolvoval dne 19. 11. 2018 a 28. 11. 2018 a jejich výsledky stále neměl k dispozici, a proto poslední týden v lednu telefonicky kontaktoval příslušnou ambulanci. Byl mu nabídnut termín 5. 2. 2019 v 9.30 hod. Věděl, že v týž den v 10.50 hod má sjednanou kontaktní schůzku na úřadu práce a chtěl obě tyto cesty spojit. Při telefonickém objednání k převzetí výsledků dřívějšího vyšetření nebyl zdravotní sestrou v žádném případě upozorněn, že bude absolvovat další vyšetření, které by jej mohlo eventuálně zdržet a zabránit mu v uskutečnění plánované kontaktní schůzky s pracovníci úřadu práce. Při návštěvě lékaře dne 5. 2. 2019 se dozvěděl, že musí celé lékařské vyšetření v tento den podstoupit opakovaně. V ambulanci zdravotní sestře oznámil, že se musí v čase 10.50 hod dostavit na Úřad práce ČR, kontaktní pracoviště Orlová. Bylo mu však sděleno, že v jeho případě je zdraví přednější z důvodu vyloučení podezření malignity, tedy zhoubného nádoru, a že lékař mu vystaví lékařskou zprávu včetně času odchodu, kterou následně doloží úřadu práce. Lékař mu následně po provedení vyšetření vystavil lékařskou zprávu s časovým údajem vytištění v 11.27 hod. Ihned po odchodu z ambulance se dostavil na Úřad práce ČR, kontaktní pracoviště Orlová. Avšak v době 11.40 hod již byl úřad uzamčen. Dne 5. 2. 2019 bylo úterý a úřední hodiny byly pouze v čase od 8.00 do 11.00 hod. Byl bezradný a nevěděl, jak má svou povinnost splnit a úřadu práce oznámit, že absolvoval neočekávané vyšetření. Tuto povinnost tedy splnil ihned další den ráno, tj. 6. 2. 2019, kdy se osobně dostavil na úřad práce. Dne 8. 2. 2019 obdržel oznámení o zahájení správního řízení. Snažil se hájit a úřadu práce vysvětlit vážné okolnosti, pro které oznamovací povinnost nesplnil, postoj úřadu se však nezměnil a ke dni 5. 2. 2019 byl z evidence uchazečů o zaměstnání vyřazen. Proti tomuto rozhodnutí podal odvolání a uvedl, že nevěděl, že oznamovací povinnost mohl splnit jakýmkoliv vhodným způsobem, a to např. telefonicky, e-mailem nebo vhozením oznámení o vyšetření do schránky úřadu. Úřad byl uzamčen a bylo po skončení úředních hodin, které jsou vypsány na budově úřadu. Netušil, že má i přesto své odborné poradkyni pro zprostředkování zaměstnání volat v době, kdy nejsou úřední hodiny a úřad je pro veřejnost uzavřen. V případě, že by byl úřad dostupný, řešil by nenadálou situaci přímo v den oznamovací povinnosti. Žalobce dále namítl, že ačkoliv v žádosti o zaměstnání uvedl svou e-mailovou adresu, není běžným uživatele PC a není schopen sám bez přítomnosti další

osoby e-mail odeslat. V den oznamovací povinnosti na budově úřadu práce nezaregistroval schránku, avšak z důvodu osobních informací uvedených v lékařské zprávě by ji ve schránce ani nezanechal. Žalobce se ohradil proti poznámce žalovaného, který v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že z lékařské zprávy nevyplývá, že se žalobce dostavil pouze k vyzvednutí výsledků, nýbrž že se dostavil k vyšetření po 2,5 měsících. Na tuto skutečnost žalobce upozorňoval již dne 6. 2. 2019 a znovu ji zopakoval v odvolání. Úřad práce měl dle žalobce možnost si tuto skutečnost ověřit. Žalobce nesouhlasí ani s tím, že byl o svých povinnostech řádně poučen. O možnosti vhodit potvrzení do schránky úřadu či o e-mailovém kontaktu nebyl předem informován. V písemném dokumentu obsahujícím poučení je pouze stanovena povinnost úřad informovat, není však uvedeno, jakým způsobem. Až z odůvodnění napadeného rozhodnutí se dozvěděl, že lze také pouze zaslat e-mail.

4. V žalobě žalobce dále konstatoval, že v evidenci úřadu práce je veden od 3. 3. 2015, a to z důvodu, že po 36 letech (29,5 letech v podzemí) s ohledem na dvě nemoci z povolání a z důvodu zdravotního stavu musel ukončit své dosavadní zaměstnání a nové vhodné zaměstnání vyhovující jeho zdravotnímu stav si dosud nebyl schopen najít. Setrvání v evidenci uchazečů o zaměstnání je pro něj existenčně důležité, neboť je poživitelem renty pro uznané nemoci z povolání. Za účelem zachování nároku na tuto rentu musí být evidován úřadem práce. Postup žalovaného považuje žalobce za nespravedlivý a formalistický. Je přesvědčen, že se v jeho případě jednalo o souhru okolností, na které neměl vliv a v danou chvíli udělal maximum možného, aby úřad práce informoval co nejdříve a vysvětlil vážné důvody, proč tak neučinil dříve. Dále žalobce odkázal na rozhodnou právní úpravu a poukázal na to, že v ustanovení § 5 písm. c) bod 7 zákona o zaměstnanosti je uveden demonstrativní výčet vážných důvodů umožňujících úřadu práce vlastní posouzení aspektu vážnosti tvrzeného důvodu. Žalobce citoval z nálezu Ústavního soudu ze dne 29. 9. 2004, sp. zn. III. ÚS 188/04 a rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 4 Ads 20/2008-58 a ze dne 30. 4. 2014, č. j. 4 Ads 109/2013-28.
5. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Shrnl dosavadní průběh řízení a skutkový stav věci a uvedl, že je toho názoru, že v daném případě rozhodnutí o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání bylo rozhodnutím odpovídajícím zjištěnému skutkovému stavu a bylo vydáno v souladu se zákonem o zaměstnanosti, jako zákonný důsledek porušení povinnosti uchazeče o zaměstnání bez prokázání vážného důvodu. Posoudil všechny okolnosti dané věci, přičemž neshledal vážné důvody, které by bylo možno ve prospěch žalobce zohlednit. Setrval na názoru, že žalobce měl dostatečný časový prostor splnit svou povinnost prostřednictvím e-mailu a měl si případně vyžádat pomoc k jeho využití, pokud sám neumí e-mail odeslat.
6. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně zákonnosti správního řízení, které předcházelo jeho vydání, dle skutkového a právního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Soud přitom postupoval podle § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný se na výzvu soudu dle citovaného zákonného ustanovení nevyjádřil.
7. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 3. 1. 2019 při jednání pracovnice úřadu práce se žalobcem byl sjednán další termín schůzky ke zprostředkování zaměstnání na den 5. 2.

2019 v 10.50 hod. Žalobce se v daný termín k jednání u úřadu práce nedostavil. Dle záznamu z jednání s uchazečem o zaměstnání se žalobce dostavil na úřad práce dne 6. 2. 2019 a doložil lékařskou zprávu ze dne 5. 2. 2019 z plicního vyšetření, které trvalo do 11.27 hod. Žalobce do záznamu uvedl, že telefonicky dne 5. 2. 2019 úřad práce nekontaktoval. Ze zprávy Plicní ambulance KarloRespiro s.r.o., Masarykova třída 900, Orlová – Lutyně, lékaře MUDr. R. A. ze dne 5. 2. 2019, která je součástí správního spisu, se podává, že žalobce podstoupil dne 5. 2. 2019 plicní vyšetření. Dále je z údaje vyznačeného v pravé dolní části obou stran zprávy zjevné, že byla vytištěna dne 5. 2. 2019 v 11 hodin 27 minut a 50 vteřin. Dne 13. 2. 2019 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení správního řízení z moci úřední ze dne 8. 2. 2019 ve věci jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání. Dne 14. 2. 2019 se žalobce dostavil k úřadu práce k ústnímu jednání k projednání jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu, že nesplnil povinnost stanovenou v § 27 odst. 3 zákona o zaměstnanosti. Žalobce uvedl, že dne 5. 2. 2019 již nestihl úřední hodiny. Když se k budově úřadu práce dostavil v 11.40 hod, bylo již zamčeno. Nevěděl, že toho dne bude znovu vyšetřován a zdravotní sestra mu řekla, že mu dá o vyšetření potvrzení.

8. Rozhodnutím Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ostravě ze dne 6. 3. 2019, č. j. KAD-490/2019-ZPSOT1, byl žalobce podle ust. § 30 odst. 1 písm. b) bod 3 a odst. 3 zákona o zaměstnanosti vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání ode dne 5. 2. 2019 z důvodu nesplnění povinnosti podle § 27 odst. 3 bez vážných důvodů uvedených v § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti. Z odůvodnění uvedeného rozhodnutí se podává, že žalobce byl řádně a prokazatelně poučen o svých zákonných povinnostech při zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání, kdy obdržel dokument základní poučení uchazeče o zaměstnání a dne 2. 8. 2017 převzal dodatek k tomuto poučení platný ode dne 1. 10. 2017. Žalobce byl prokazatelně o své oznamovací povinnosti poučen, nicméně úřadu práce neoznámil, že není schopen plnit své povinnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu vyšetření v den tohoto vyšetření. Formu oznámení zákonodárce v ust. § 27 odst. 3 zákona o zaměstnanosti nijak nespecifikoval, což znamená, že mohla být splněna jakýmkoliv vhodným prokazatelným způsobem, nejen osobně, ale také např. telefonicky, zasláním e-mailu, vhozením potvrzení do schránky úřadu práce. Splnění povinnosti nebylo vázáno na úřední hodiny úřadu práce. V žádosti o zprostředkování zaměstnání žalobce uvedl e-mailovou adresu, z čehož lze dovodit, že žalobce mohl oznámení učinit prostřednictvím e-mailové komunikace. Žalobce neprokázal žádný vážný důvod dle § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti, který by mu objektivně bránil ve splnění povinnosti uchazeče o zaměstnání. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání.
9. O odvolání žalobce bylo napadeným rozhodnutím rozhodnuto tak, že bylo zamítnuto a rozhodnutí orgánu prvního stupně bylo potvrzeno s následujícím odůvodněním. K námitce žalobce, že po jeho vyšetření již nebyly úřední hodiny a úřad práce již byl zavřený, žalovaný konstatoval, že k ní nemůže být přihlédnuto, neboť oznamovací povinnost není vázaná na osobní dostavení se k úřadu a postačuje její splnění jakýmkoliv prokazatelným způsobem v den vyšetření. Bylo na žalobci nalézt způsob, jak své oznamovací povinnosti dostat. Neobstojí ani námitka, že telefonát mimo úřední hodiny považoval žalobce za zbytečný a že e-mail neumí odeslat. Žalobce byl řádně o svých povinnostech poučen a mohl někoho požádat o pomoc při odeslání e-mailu. Není relevantní ani námitka, že lékařskou zprávu obsahující osobní údaje by žalobce do schránky úřadu nikdy nevhodil. Zákon o zaměstnanosti pro splnění oznamovací

povinnosti nestanoví povinnost doložit potvrzení o ošetření v den ošetření, nýbrž stanoví povinnost tyto důvody oznámit úřadu práce nejpozději v den uskutečnění vyšetření. Žalobce tedy měl možnost do schránky úřadu práce vhodit jen oznámení o proběhlém vyšetření a následně do 8 dnů, jak stanoví zákon o zaměstnanosti, úřadu práce potvrzení o vyšetření doložit. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí poukázal na to, že v lékařské zprávě není uvedeno, že by se dostavil k vyzvednutí výsledků vyšetření, ale je zde naopak uvedeno, že se dostavil k vyšetření po 2,5 měsících. Žádným relevantním důkazem nebyl prokázán vážný důvod, kterým by bylo možno nesplnění oznamovací povinnosti žalobce ospravedlnit. Zákon o zaměstnanosti nijak neumožňuje přihlídnout k dopadům vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání na sociální situaci fyzické osoby.

10. Předmětem sporu v posuzované věci je otázka, zda žalobci bránily ve splnění oznamovací povinnosti stanovené v § 27 odst. 3 zákona o zaměstnanosti vážné důvody, resp. důvody hodné zvláštního zřetele, a jestli úřad práce postupoval správně, pokud žalobce z důvodu nesplnění této povinnosti vyřadil z evidence uchazečů o zaměstnání.
11. Podle ust. § 30 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, uchazeče o zaměstnání krajská pobočka Úřadu práce z evidence uchazečů o zaměstnání rozhodnutím vyřadí, jestliže uchazeč o zaměstnání bez vážných důvodů nesplní povinnost stanovenou v § 27 odst. 3 zákona.
12. Podle ust. § 27 odst. 3 zákona o zaměstnanosti uchazeč o zaměstnání, který dočasně není schopen plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu nemoci nebo úrazu anebo není schopen plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu vyšetření nebo ošetření ve zdravotnickém zařízení, je povinen tyto důvody oznámit krajské pobočce Úřadu práce nejpozději v den, kdy mu bylo vydáno potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče o zaměstnání plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu nemoci nebo úrazu nebo v den uskutečnění vyšetření nebo ošetření a nejpozději do 8 kalendářních dnů ode dne vydání potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče o zaměstnání plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu nemoci nebo úrazu nebo potvrzení o ošetření nebo vyšetření uchazeče o zaměstnání ve zdravotnickém zařízení doložit tyto důvody příslušným potvrzením krajské pobočce Úřadu práce.
13. Podle ust. § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti se vážnými důvody rozumí mimo jiné podle bodu 7 důvody spočívající v jiných vážných osobních důvodech, například etických, mravních či náboženských, nebo důvodech hodných zvláštního zřetele.
14. Z judikatury Nejvyššího správního soudu lze odkázat na rozhodnutí ze dne 4. 4. 2019, č. j. 3 Ads 349/2017-28, dle kterého ustanovení § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti nepodává exaktní definici pojmu „vážné důvody“. Zákon „ani neuvádí taxativní výčet, jaké skutečnosti těmito vážnými důvody mohou být. Vážné důvody jsou zde vymezeny ve dvou skupinách – první skupina uvádí vážné osobní důvody, které jsou zde také demonstrativně vypočteny, druhou skupinu pak tvoří důvody hodné zvláštního zřetele, které nejsou blíže vymezené vůbec. Právě tato část ustanovení však podle názoru Nejvyššího správního soudu vytváří správnímu orgánu právní prostor pro to, aby zvážil všechny okolnosti případu a aby rozhodnutí o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání odpovídalo míře porušení povinností ze strany uchazeče (nejedná se zde o správní uvážení [...], ale o výklad neurčitěho právního pojmu).“ Dle téhož rozhodnutí je nutné „velmi dbát o to, aby byla při posuzování věci zachována proporcionalita mezi mírou porušení povinnosti a tvrdostí sankce, která za toto porušení následuje, a aby byly vždy citlivě

zváženy všechny okolnosti daného případu [...] Nedostatek intenzity porušení povinnosti pak Nejvyšší správní soud považuje za jiný důvod hodný zvláštního zřetele ve smyslu § 5 písm. c) bodu 7 zákona o zaměstnanosti.“ Nejvyšší správní soud dále zdůraznil, že „nesdílí názor žalovaného, podle něhož intenzita porušení povinnosti nehraje žádnou roli a při jakémkoliv porušení povinnosti (např. i při zpoždění patnácti minut na domluvenou schůzku) automaticky následuje sankce v podobě vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání.“

15. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 4 Ads 20/2008-58, je při rozhodování o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání „potřeba hodnotit a řádně se zabývat všemi okolnostmi toho kterého případu. [...] Správní orgány by měly mít k problémům a potížím fyzických a právnických osob (účastníků řízení) co možná největší pochopení a postupovat ve vztahu k nim vstřícně a objektivně. Ostatně také správní řád ve větě první § 4 odst. 1 stanoví, že veřejná správa je službou veřejnosti. Ve vztazích podle zákona o zaměstnanosti to platí dvojnásob - správní orgány by se zde měly snažit nezaměstnanému co nejvíce pomoci v jeho situaci na trhu práce. Institut vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání by měl být používán pouze v případech, kdy jsou nade vše pochybnost splněny podmínky, jež zákon o zaměstnanosti pro vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání stanoví. Vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání totiž představuje velký zásah do sociální sféry takto vyřazeného uchazeče.“
16. V rozhodnutí ze dne 5. 6. 2018, č. j. 6 Ads 242/2017-26, Nejvyšší správní soud uvedl, že okolnosti porušení povinnosti uchazeče o zaměstnání se posuzují komplexně a jako případ vážného důvodu hodného zvláštního zřetele vyhodnotil omluvitelný omyl při mylném zápisu data schůzky, kdy uchazeč zaměnil datum 23. 2. 2015 s podobným datem 2. 3. 2015.
17. Nelze také než souhlasit s názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v rozhodnutí ze dne 10. 9. 2019, č. j. 1 Ads 160/2019-30, že „vyřazení uchazeče o zaměstnání z evidence by mělo představovat až krajní opatření řešení agendy úřadu práce, nikoliv běžný nástroj agendy úřadu práce. Správní orgány by měly rovněž zohlednit závažnost důsledků vyřazení z evidence uchazečů v konkrétní situaci účastníka řízení.“ a dále že „smyslem stanovení oznamovací povinnosti v § 27 odst. 3 zákona o zaměstnanosti je zejména zajistit, aby byl úřad práce včas informován o dočasné neschopnosti uchazeče plnit jeho povinnosti a nebyla tak mařena činnost úřadu práce spočívající ve zprostředkování zaměstnání. Při posuzování dodržení oznamovací povinnosti by správní orgány měly postupovat vstřícně, s pochopením aktuální situace uchazeče o zaměstnání, i s ohledem na to, že se nejedná o účelové a úmyslné vyhýbání se povinností.“
18. Mezi účastníky řízení není sporné, že vyšetření žalobce v Plicní ambulanci KarloRespiro s.r.o. dne 5. 2. 2019 proběhlo a bylo ukončeno v 11.27 hod a zároveň, že úřední hodiny Úřadu práce ČR, kontaktního pracoviště Orlová byly v úterý 5. 2. 2019 ukončeny v 11.00 hod. Tyto skutečnosti a ani tvrzení žalobce, že budova úřadu byla v 11.40 hod již veřejnosti uzavřena, žalovaný nerozpouje. Za tohoto stavu z důvodu nadbytečnosti soud neprovedl žalobcem navržený důkaz lékařskou zprávou Plicní ambulance KarloRespiro s.r.o. ze dne 5. 2. 2019 s MUDr. R. A. doplněným vyjádřením o délce trvání vyšetření, lékařskou zprávou Plicní ambulance KarloRespiro s.r.o. ze dne 19. 11. 2018 a poukazem na CT vyšetření. Dále není sporné, že žalobce dne 5. 2. 2019 neoznámil úřadu práce důvod, pro který dočasně není schopen plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání a učinil tak bezprostředně následující den. Je nerozhodné, zda se žalobce dostavil do plicní ambulance

k vyzvednutí výsledků vyšetření, nebo za účelem vyšetření po 2,5 měsících, jak poukazuje žalovaný.

19. Ze zjištěného skutkové stavu vyplývá, že nebylo objektivně možné, aby žalobce ještě dne 5. 2. 2019 osobně oznámil důvod své absence. K alternativně žalovaným navrhovaným možnostem provedení oznámení neschopnosti plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání soud uvádí následující. Žádný právní předpis nestanoví povinnost uchazeči o zaměstnání komunikovat s úřadem práce elektronicky prostřednictvím e-mailu. Povinnosti mohou být ukládány pouze na základě zákona a v jeho mezích, a proto nemůže jít žalobci k tíži, pokud dobrovolně ve formuláři svou e-mailovou adresu uvedl, ale následně této formy komunikace nevyužil. Soud považuje za omluvitelné, pokud se v době po skončení úředních hodin žalobce nepokusil o jinak běžný telefonický kontakt s úřadem, neboť se domníval, že úřední hodiny platí pro kontakt s veřejností všeobecně. Není bez výjimky, že stanovené úřední hodiny různých institucí se skutečně vztahují na veškerý kontakt s veřejností včetně toho telefonického. Za věrohodné považuje soud tvrzení žalobce, že si schránky na budově úřadu, ve které mohl zanechat oznámení, nevšiml. Soud souhlasí se žalobcem, že není bezpečné zanechat bez dalšího ve schránce lékařskou zprávu s citlivými osobními údaji. Jiné písemné oznámení žalobce v danou chvíli neměl k dispozici a není zřejmé, zda měl prostředky pro jeho sepsání.
20. Soud při posouzení věci přihlížel k tomu, že z napadeného rozhodnutí ani správního spisu se nepodává žádná informace o tom, že by žalobce své povinnosti neplnil již dříve, že by se jednalo o jeho opakované pochybení ani žádné indicie nenaznačují účelové vyhýbání se jeho povinností nebo jinou nekázeň. Žalobce je přitom evidován úřadem práce od 5. 3. 2015, tedy ke dni jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání své povinnosti bez zjevných výhrad úřadu práce plnil téměř po dobu 4 let. Důvod, pro který se žalobce sjednané schůzky neúčastnil (tj. lékařské vyšetření), je zákonem předpokládaný a nespočíval v maření součinnosti s úřadem práce. Z dostupných podkladů se ani nepodává, že by pochybení žalobce mělo jakékoliv důsledky ve vztahu k postupu úřadu práce, že by svou absencí na pravidelné kontaktní schůzce, která se opakovala v měsíčním intervalu od poslední schůzky, zmařil její účel, kterým je zprostředkování zaměstnání, eventuálně že by nemohlo dojít k nápravě následující den, kdy se k příslušné pracovníci úřadu práce osobně dostavil. Současně je nutné vzít v úvahu, že žalobce svou povinnost splnil ihned následující den, kdy se osobně na úřad práce dostavil a doložil výše uvedenou lékařskou zprávu. Tudíž si byl vědom svého pochybení, nevyčkával až na případnou výzvu úřadu a nastalou situaci řešil sám, aktivně a z pohledu uchazeče o zaměstnání poměrně běžným způsobem. Pro situaci žalobce lze mít pochopení, protože se řídil doporučením lékaře, podstoupil neočekávané vyšetření, dostal se do situace, kterou nepředpokládal, a proto na ni nemusel reagovat s odstupem času nejvhodnějším způsobem.
21. Krajský soud na základě zjištění ze správního spisu a výše citované judikatury, dospěl k závěru, že porušení povinnosti uložené § 27 odst. 3 zákona o zaměstnanosti ze strany žalobce nedosahovalo takové intenzity, aby bylo důvodně následováno sankcí v podobě vyřazení žalobce z příslušné evidence a žalovaný při daných okolnostech případu nesprávně vyložil neurčitý právní pojem „důvody hodné zvláštního zřetele“ obsažený v ust. § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti. K přijetí závěru o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání nebyla zachována proporcionalita mezi závažností a intenzitou porušení povinnosti žalobce, následkem porušení a následným chováním žalobce na jedné straně a tvrdostí sankce na druhé straně. Žalovaný dostatečně neuvážil přisnost následku,

který vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání znamenalo konkrétně pro žalobce, jenž ztratil nárok na výplatu renty po dobu 3 měsíců, což představuje výrazný zásah do jeho majetkových práv.

22. Krajský soud závěrem také připomíná, že normy je potřeba vykládat podle účelu a smyslu zákona. Úřad práce je institucí, jejíž role spočívá především v pomoci potřebným, nikoliv v tvrdém trestání a odmítání pomoci každému, kdo by jen nepatrně pochybil (obdobně viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2019, č. j. 3 Ads 349/2017-28). Neurčitý právní pojem „důvody hodné zvláštního zřetele“ je potřeba vykládat konformně s účelem právní úpravy v oblasti politiky zaměstnanosti a v kontextu celé právní normy, racionálně, bez přepjatého formalismu a nikoliv restriktivně, jak činí žalovaný.
23. Krajský soud přisvědčuje žalobci, že s ohledem na specifika jeho věci a smysl příslušné právní úpravy, je nutno považovat důvody žalobce, pro které nesplnil svou povinnost stanovenou v ust. § 27 odst. 3 zákona o zaměstnanosti, za vážné, resp. zvláštního zřetele hodné. Na základě výše uvedeného soud dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného je nezákonné, a proto krajský soud napadené rozhodnutí zrušil postupem podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení, v němž je správní orgán podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem soudu.
24. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobci, který byl ve věci úspěšný, prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30. 1. 2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně